



ಈಚೆಗೆ. ಆಗ ಜಗತ್ತು ಹಿಮಯುಗದ ಅಂತ್ಯ ಕಂಡಿತ್ತು, ಧ್ರುವಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಶುರುವಾಯಿತು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಭರ್ಜಿ, ಈಟಿ, ಕತ್ತಿ, ಆಯುಧಗಳ ಬಳಕೆ. ಅದರ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಾಗಿ ಕೈಗೆ ಆಟಂಬಾಂಬ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಈಗಲೂ ಜಗತ್ತು ಈ ಘೋರ ಶಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಭೀತಿ ತಳೆದಿದೆ. ಯಾವ ಹುಚ್ಚನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಇಡೀ ಭೂಮಿಯೇ ಸರ್ವನಾಶವಾಗುತ್ತದೋ ಎಂಬ ಭಯ ಅಟಂಬಾಂಬ್ ಸೃಷ್ಟಿಸುವವರ ಎದೆಯಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಈ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯನ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಕಾಸವನ್ನೇ ಅಳೆಯಬಹುದೇನೋ.

ನಿಜವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಭೂಜೀವಿಗಳ, ಭೂಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಶೋಷಣೆಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದು 'ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿ'ಯಿಂದ ಈಚೆಗೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ 18ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಪರ್ವವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಬಿಡೋಣ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ. 1950ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ, ಅರಣ್ಯನಾಶ, ಜೀವನಾಶ, ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆಯ ನಾಶ, ನೆಲ-ಜಲ-ಗಾಳಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾಲಿನ್ಯದ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ದಾಂಗುಡಿ ಇಡುತ್ತ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದ ಅವಧಿ. ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಶುರುವಾಗಲಿ 'ಮನುಷ್ಯನ ಪರ್ವ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಬೇಡವೆ? ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದರೆ ಪುಟಪುಟಕ್ಕೂ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಪರಮಾಣು ಯುದ್ಧದಿಂದ ತೊಡಗಿ ಸಾಗರ ಮಾಲಿನ್ಯದವರೆಗೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಉಪಗ್ರಹಗಳ ಚೂರನ್ನು ಎಸೆದು, ಇತ್ತ ಅಮೆಜಾನ್ ಕಾಡಿನ ನಾಶದವರೆಗೆ. ಸಾಗರಜೀವಿಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆ ಉರುಳಾದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ನಿಂದ ತೊಡಗಿ ಇತ್ತ ನಾವು ನಿತ್ಯ ತಿನ್ನುವ ತರಕಾರಿಗಳ ಒಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿರುವ ಕೀಟನಾಶಕದವರೆಗೆ. ಒಂದೇ, ಎರಡೇ, ಪ್ರತಿ ಘಟನೆಯೂ ಜೀವಕ್ಕೆ ಮಾರಕ. ಯಾವುದೆಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡೋಣ.

ಹೀಗೆಂದು

ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ



ಬನ್ನಿ ದುಂಬಿಗಳೆ,  
ಸಂತತಿಯ ಬೆಳೆಸಿ

ಮಾತುಕತೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಬ್ಬ ಮಹಾಶಯ ಎದ್ದು ತನ್ನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟ. 'ಸಾಕ್ಷಿ, ಗೀಕ್ಷಿ ಏನೂ ಬೇಡ. ಬದಲು ಬ್ರಾಯ್ಲರ್ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಲಾಂಛನವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ತಳಿವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತಂದಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದೇ ಸಾಕು' ಎಂದ. ಇದು ಕುಚೇಷ್ಟೆಯ ಮಾತಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಆತ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಳಿವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಬಲ್ಲರು. ಒಂದಂತೂ ದಿಟ, ಇದು ಮನುಷ್ಯಪರ್ವ, ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಈಗಲೇ ಯಾರೂ ಊಹಿಸಲಾರರು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಇಸ್ರೇಲಿನ 'ವೇಯ್‌ಮನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್' ಮತ್ತು 'ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ' ಕೂಲಂಕಷ ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿ ಇಡೀ ಜೀವಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಜೀವಿಗಳು ಎನ್ನಬಹುದಾದವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದೆ. ವಿಸ್ಮಯಕಾರಿ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಇಡೀ ಜೀವಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಇರುವುದು ಕೇವಲ ಶೇ. 0.01 ಮಾತ್ರ. ಅಂದರೆ ತೀರಾ ನಗಣ್ಯ. ಹಾಗಿದ್ದೂ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂದಿಧ ಕಪಿಹಿಡಿತ.

ಮನುಷ್ಯ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಶೇ. 83ರಷ್ಟು ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಹೊಸಕೆಹಾಕಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಂದಾಜಿನ ರೀತ್ಯ, ಹಕ್ಕಿಗಳ ಪೈಕಿ ಈಗ ಮಹಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರುವುದು ಯಾವುದು ಗೊತ್ತೆ? ಪಾರಿವಾಳವಲ್ಲ, ಕೋಗಿಲೆಯಲ್ಲ, ನವಿಲಲ್ಲ,

ಗೀಜಗವಲ್ಲ, ರಣಹದ್ದಲ್ಲ, ಗಿಳಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಹದ್ದುಬನ್ನಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಪೌಲ್ವಿ ಕೋಳಿ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಇದು ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಸ್ವನಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ, ಅಲ್ಲೂ ಮನುಷ್ಯನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯೇ ಜೋರು. ಶೇ. 60 ಭಾಗ ಸ್ವನಿಗಳು ನಮ್ಮ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗಿವೆ: ನಮ್ಮ ಗುಲಾಮರಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರೂ ಉಳಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಶೇ. 40 ಭಾಗ ಉಳಿದ ಕೆಟಗರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಒಟ್ಟು ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ಜೀವಿಗಳು ಎಷ್ಟು? ಅದು ಶೇ. 4 ಪ್ರಮಾಣವೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ವನ್ಯಜೀವಿ ತಜ್ಞರು.

ಇಂಥ ಹತಾಶೆಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಕೆಲವರಾದರೂ ಜೀವಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜವಾದ ಕಾಳಜಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವದ ಹಂಗೂ ತೊರೆದ ಅವರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದಲೇ ಜೀವಿಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಅಭಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಬೇಟೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಎಂದೋ ಅಳಿದುಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ತಿಮಿಂಗಲಗಳ ಸಂತತಿ ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಏಷ್ಯದ ಸಿಂಹಗಳು ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಗಿರ್ ವನ್ಯಧಾಮದಲ್ಲಾದರೂ ಉಳಿದಿದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಂತೂ ಸಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಜೀವಿ ವೈವಿಧ್ಯದಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಬೇಡಿ. ನಮ್ಮ ಆಹಾರ - ಜೀವಿವೈವಿಧ್ಯದ ಕೃಪೆ, ನಾವು ಉಸಿರಾಡುವ ಆಕ್ಸಿಜನ್ - ಸಸ್ಯಗಳ ಕೃಪೆ, ನಾವು ತಿನ್ನು ಹಣ್ಣುಹಂಪಲು - ಕೀಟಗಳ ಪರಾಗಸ್ಪರ್ಶದ ಕರುಣೆ. ಇವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವೆಲ್ಲಿ?

ಜೀವಿ ವೈವಿಧ್ಯದ ರಕ್ಷಣೆ ಎಂದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಸರತ್ತು. 'ಬನ್ನಿ, ಜೀವಿ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸೋಣ' ಎನ್ನುವ ಬದಲು, 'ಬನ್ನಿ, ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯೋಣ' ಎನ್ನುವುದೇ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಘೋಷಣೆಯಾಗಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: [feedback@sudha.co.in](mailto:feedback@sudha.co.in)